

Dobro je, če vesle

Največji demant, ki so ga kdaj
slišali v Južni Afriki, je tehtal
6 karatov in ime so mu dali
"Lillian."

Carnauba vosek, ki ga pridobijo
iz brazilске palme in ki so
uporabljali včasih za ustno rde-
čo za fonografske plošče, za
pranje pohištva in drugo, upo-
rabljajo zdaj za prevleko vojne-
materiala, da dlje vzdrži.

Dve ruski avijatičarki, Katja
Danova in Liliya Litvak, sta že
prilili enajst nemških letal.

Pozdaj je ameriška vlada od-
pravila s svojimi redi že 60
vojnih bojnikov. Izročil jih je
ameriški ambasador Stanley rus-
ki komisarju zunanjih zadev,
Motovu.

Mnogih ruskih tovarnah de-
lo odstopkov žensk in mladi-
na morejo moški z orožjem
fronto. Le tako je mogoče
držati armado v za-
veštem številu.

Mednje teži ameriški voja-
rnik ima 27 električnih luči,
baliko, kot jih je v povprečju
Elektriko dajejo, seveda,
prije.

60 letih, to je od leta 1884,
imeli v Ameriki samo 10
predsednikov. Trije so
iz države Ohio, trije iz New
Yorka in po eden iz Kalifornije,
Massachusetts in New

svetu je danes uradno re-
šeno samo 125 čistokrvnih
raznih pasem. Čistokrvnih
pa samo 25 vrst.

Če je v Rusiji razvit balet-
ski, dokazuje 22 baletnih šol,
katerih je vedno do 4,000

ameriško transportno letalo ti-
lo 323 je tako težko, kadar je
polno naloženo, se ne more
dvigniti, čeprav ima šest
motorjev, vsak do 800 konjskih
konj. Za start ga mora povleči
drugo letalo in iz kril izstrelijo
rakete, ki pahnejo letalo na

gotove prestopke more biti
ameriški oseba kaznovana za
isti prestopki po državnih
federalnih zakonih. Tak slu-
čaj je primeril pred leti v dr-
žavi Washington, kjer je bilo ob-
sojen pet butlegerjev in naj-
bolj sodnija dežele je sodbo po-
glasom ustave Zed. držav.

Žgana pijača, ki je ni
postarati, pobarvati in ki
zmešajo s kako drugo
je ruska vodka.

Zopet 25 nagrad!
Včeraj večer bodo razdali pri-
jemni pod cerkvijo sv. Vida
25 lepih nagrad, poleg na-
pisa \$25 bond pri vratih. Ako
bilo deležni nobene nagra-
dnj teden, jo boste morali
priti. Ako ste jo pa zad-
neden dobili, se ne boste nič
dali nekaj dni dopusta, da bi pri-
šel domov, toda v zadnjem tre-
nutku mu je bil dopust ukinjen
radi invazije. Joe služi Strica
Sama že dve leti. Prej je bil za-
poslen pri Graphite Bronze Co.,
kjer visi njegova slika in raztr-
gana ameriška zastava, ki je plu-
la z njim po morju in februarja
srečno prišla z njim v Cleveland.
Upamo, da se po slavnih zmagi-
vrne srečno k svoji bolni materi.

Važna seja
Včeraj ob osmih bo seja Nor-
Community koncala. Vr-
se bo v Norwood javni
sali na 6401 Superior Ave.
je vabljen, da se seje

Kratke vojne in druge vesti

LONDON — Nemci poročajo, da leži pred francoskim pri-
staniščem Le Havre zavezniško brodovje, obstoječe iz 100 ladij,
med temi bojne ladje, križarke, rušilci in ladje za izkrcavanje
vojaštva.

WASHINGTON — Senatsni mornariški odsek potrjuje, da je
bila dana ena ameriška križarka Rusiji. Imenoma je pa še vedno
last Zed. držav.

LONDON — V Romuniji, severno od Jasi, je padlo med 10.
majem in 6. junijem več kot 10,000 nemških vojakov, poročajo
iz Moskve.

BASEL — Časopisje poroča, da križari pred italijanskim pri-
staniščem Genova zavezniško bojno brodovje. Iz Milana prihaja
zadržilo, da se bodo zavezniški izkrcali južno od Genove in v južni
Franciji.

MOSKVA — Rdeča zvezda, glasilo ruske armade, zatrjuje,
da je Rusija pripravljena udariti z največjo ofenzivo na Nemčijo.
Vesile, ki so si obljubile v Teheranu, da bodo skupno udarile na
sovražnika, so začele zdaj s pohodom na Berlin, kjer se bodo se-
stale, piše Rdeča zvezda.

LONDON — Nemški vojni ujetniki trdijo, da je Adolf Hit-
ler obiskal francosko obrežje v tork.

LONDON — General Eisenhower, vrhovni poveljnik vseh za-
vezniških čet na evropskem bojišču, je včeraj (v sredo) križar-
il štiri ure ob francoskem obrežju. Imel je posvetovalja s po-
veljniki, ki vodijo invazijo.

LONDON — Zavezniški glavni stan poroča, da so čete zavze-
le prvo večje mesto v Normandiji, ki so ga nacisti močno utrdili.
To je Bayeux, pet milj od obrežja. S tem so presekali železnico
in glavno cesto od Cherbourga do Pariza.

RIM — Ameriške čete prodirajo severno in zapadno od Rima
proti pristanišču Civitavecchia, ki se nahaja 40 milj severno od
Rima. Nemci sami priznajo, da je 5. ameriška armada presekala
njih linijo severno od Rima.

Vojaki so vzeli s seboj francoski denar

London. — Ameriški vojak,
ki so bili določeni za invazijo,
so dobili zadnjo plačo v fran-
kih in sicer v bankovcih po 5,
50, 100 in 500 frankov. Vsak
frank je vreden 2 ameriška
centa.

Franki so bili tiskani v Fran-
ciji in avtorizirani od franco-
ske narodne banke. Najmanj-
ši bankovec meri v dolžini tri
palce, v širini pa dva.

Nagla smrt

Iz Fontana, Kalif. se poroča,
da je tam nagloma umrl Alois
Skulj, ki je vodil restavracijo.
Zadela ga je kap, ko je stregel
nekemu gostu. Star je bil 57 let
in doma od Velikih Lašč. Bil je
uslužben pri Sakserjevi firmi
okrog 20 let in blaginjen Sakser-
jeve banke deset let. Naj počiva
v miru.

Vojni tajnik je vprašal za večjo plačo pehoti

Washington. — Vojni tajnik
Stimson je apeliral na kongres,
naj zviša mesečno plačo pehoti
in sicer za \$10. Dalje je vojni
tajnik zahteval od kongresa,
naj določi \$5 več na mesec za
one vojaše, ki so dobili odliko-
vanje za dobro obnašanje pred
sovražnikom.

Ta zvišana plača bi zahteva-
la kakih \$55,000,000 na leto in
ne več kot \$75,000,000.

Zdravniki odlikovani

Vojni oddelek je včeraj odli-
koval s civilnim zaslužnim tra-
kom 47 zdravnikov iz okraja
Cuyahoga. Ti zdravniki so dali
od enega do treh dni svojega
časa pri preiskavi novincev za
armado. Med odlikovanimi je
bil tudi dr. James F. Seliskar,
6127 St. Clair Ave.

Naši fantje - vojaki

V SLUŽBI

ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Mrs. J. Mišmaš iz 1404 E. 53.
St. poroča, da je včeraj govoril
po telefonu s svojim sinom Jo-
sipom, ki služi pri mornarici.
Vrnil se je pravkar z onstran
morja in je poklical po telefonu
domov iz Brooklyna, N. Y. Bil
je že štirikrat preko morja, zad-
njič je bil v Rusiji. Zdal se mu
dali nekaj dni dopusta, da bi pri-
šel domov, toda v zadnjem tre-
nutku mu je bil dopust ukinjen
radi invazije. Joe služi Strica
Sama že dve leti. Prej je bil za-
poslen pri Graphite Bronze Co.,
kjer visi njegova slika in raztr-
gana ameriška zastava, ki je plu-
la z njim po morju in februarja
srečno prišla z njim v Cleveland.
Upamo, da se po slavnih zmagi-
vrne srečno k svoji bolni materi.

Družina Preotle (Priatelj) iz
Madison, O. je naročila sobotno
izdajo Ameriške Domovine za
sina Sgt. Miliona, ki služi pri
marinih nekje na južnem Paci-
fiku že več kot dve leti.

Za 25 dni je prišel na dopust
E. M. 3/C Frank M. Suponec,
sin Mrs. Frances Suponec iz
1058 E. 69. St. Deset mesecev je
služil na Aleutskih otokih, in si-
cer na otokih Adak, Attu, Dutch
Harbor in Kiska. Ko je bil na
otoku Attu se je udeležil šest
zračnih napadov. Na 19. junija
se mora javiti zopet za službo in
sicer v San Pedro, Kalifornija.

Njegov brat Anthony, ki je
bil nedavno povišan v Torpedo-
man Mate 2/C, služi pri morna-
rici na Atlantiku.

Parašutarji so že dobili trden oprijem nad okolico Cherbourga

Churchill je hotel biti pri invaziji

London. — Admiral Ram-
say je povedal, da se je ho-
tel premier Churchill na
vsak način udeležiti invazi-
je s svojimi četami. Prišel
je na bojno ladjo, kjer je bil
admiral Ramsay in izrazil
željo, da se bo udeležil in-
vazije. Šele, ko so mu do-
kazali, da bi dala varnost
za njegovo osebo preveč skr-
bi moštva, se je vdal in
ostal doma.

Ameriški Poljaki prosijo Roosevelta, naj ne dovoli zopet deliti Poljske

Buffalo, N. Y. — Poljski na-
rodni kongres, ki je trajal v tem
mestu tri dni in ki je bil zaklju-
čen zadnji teden, je sprejel reso-
lucijo na predsednika Roosevelta
in na državnega tajnika Hulla.
V tej resoluciji so delegati, ki so
zastopali najmanj 5,000,000
ameriških Poljakov, urgirali
predsednika, naj nikar ne do-
voli, da bi bila Poljska razkosana
že četrtič.

"Upamo," so prosili Poljaki
Mr. Roosevelta, "da boste kot do-
sledj, zasledovali edino pravo
ameriško pot in da ne boste do-
volili, da bi bile Zed. države za-
pletene proti Poljski in njeni bo-
dočnosti, naj bo na vzhodu ali
zapadu. Poljska si je zaslužila
pravico podpore Zed. držav. Ko
je bila napadena 1. septembra
1939, je zgrabil ves svet za oro-
žje, da se potegne za njene pra-
vice. Zato bi bilo pa tudi nevar-
no bodočemu miru, ako bi se pu-
stilo Poljsko zopet razkosati.

"Poljski narod se ne bo nikdar
vdal zahtevam Rusije, ki jo hoče
razdeliti s silo. Zahtevali bodo
izvedbo Atlantskega čarterja in
mi Amerikanci se jim v njih za-
hlevi pridružujemo.

"Rusiji se ni treba bati Polj-
ske, razen če se boji demokrati-
ke. Močna in samostojna Poljska
bo pa pripravljena sodelovati z
Rusijo in ji pomagati boriti se
proti Nemcem, če bo potreba."

Poroka

V soboto ob devetih se bosta
poročila v cerkvi sv. Vida Frank
J. Klančar, sin Mrs. Ane Klan-
čar iz 1133 E. 72. St. in Cecelia
M. Skalski iz 1917 E. 75. St. So-
rodniki in prijatelji so prijazno
vabljeni k poročni maši. Mla-
demu paru želimo vse najboljše
v novem stanu.

V bolnišnici

Mrs. Frances Učakar iz 1389
E. 53. St. se nahaja v St. Alexis
bolnišnici. Zaenkrat obiski še
niso dovoljeni.

AMERISKI GENERAL JE BIL DEGRADIRAN RADI BLEBETANJA O INVAZIJI

Washington. — Generalni ma-
jor Henry Miller, ki je pove-
ljeval 9. ameriški zračni arma-
di, je bil degradiran v podpol-
kovnika in poslan in Anglije do-
mov. Kaznovan je bil, ker je
pripovedoval o dnevu invazije.
Bilo je v neki družbi v Lon-
donu, ko je general trdil, da se
bo izvedla invazija na Evropo
prav gotovo pred 15. junijem.
To so sporočili generalu Eisen-

V notranjosti francoskega obrežja so se že razvili vroči boji. Zavezni- ki so pahnili Nemce od mesta Caena in počistili vse obrežje Nor- mandije nacijske.

V KONTESTU ZA VOJNO POSOJILNO

Emilie Drobnik iz 1125 Nor-
wood Rd., ki je uslužbena pri
White Motor Co., je v kontestu
za prodajo vojnih bondov. Kon-
test vodi gornje podejtie. Vsega
skupaj je v kontestu 21 deklet
in kolikor nam je znano je Miss
Drobnik edina Slovenka v tem
kontestu.

Kdor bi bil tako prijazen, da
bi ji hotel pomagati do zmage s
tem, da kupi od nje vojni bond,
jo lahko dobi doma ob večerih,
čez dan pa pri White Motor Co.

Ameriški letalci so prvič napadli z Rusije

Ruska baza, 7. jun. — Ameri-
ški letalci od 15. zračne armade,
so včeraj prvič v zgodovini na-
padli nemške postojanke z rus-
kih baz. Bombardirali so ru-
munske pristanišče Galati ob
ustju Donave.

To so tisti ameriški letalci, ki
so poleteli z italijanskih baz ter
napadli Madžarsko in Romunijo,
nato pa leteli dalje v Rusijo, kjer
so pristali na določeni bazi.

Ruski vojakji pomagajo pri od-
premi ameriških bombnikov.
Ravno tako so ameriške bombni-
ke spremljala ruska bojna leta-
la na poletu proti Galati.

Ustavil bo vso mestno postrežbo stanovalcem v vladnih hišah

Cleveland, O. — Mestni direk-
tor postav, Tom Burke, je vlo-
žil na okrajni sodnji zahtevo,
da sodnija prepove mestni ad-
ministraciji in mestni zbornici
dati sploh kako mestno postrež-
bo stanovalcem v vladnih hiš.
Dalo se jim ne bo niti ognjegas-
ne, ne policijske varnosti, niti
se ne bo pri njih pobiralo od-
padkov ali smeti.

Direktor Burke je naperil to-
žbo zato, ker ti prebivalci v
vladnih hišah ne plačajo do-
volj davka mestu, kot ga mora-
jo plačevati drugi za mestno
postrežbo.

Mr. Grdina v bolnišnico

V petek se bo podal naš rodo-
ljub Anton Grdina na Cleveland
kliniko. Zadnje čase se ne poču-
ti nič kaj dobro, zato se bo po-
dal v to bolnišnico, kjer ga bodo
temeljito preiskali. Upamo, da
bo preiskava dognala, da ni nič
nevarnega z njim.

Zavezniški gl. stan, 7. jun. — Zavezniške čete so uda-
rile v notranjost Francije ter z uspehom odbile protinapad
Nemcev pri mestu Caen, devet milj od obrežja. Na obrežju,
kjer so se izkrcale zavezniške čete ni nobenega Nemca več.

Poročila iz okolice Cherbourga kažejo, da je položaj
zavezniškov tukaj vedno boljši. Zavezniški dobro napredu-
jejo na vsej fronti kljub slabemu vremenu in izdatni opozi-
ciji sovražnika.

Zavezniški so danes poslali
parašutarje v transportnih le-
tali, ki so se raztegovala v vlak-
u podobnih nepregledni vrsti,
dolgi nad 50 milj.

S tem, da so zavezniški počis-
tili vse obrežje nacijske, so do-
bili solidno fronto vzdolž vsega
obrežja. Poizvedovalna letala
poročajo, da je med Parizom in
Le Havre samo dvojne železni-
skih mostov ter pet cestnih mo-
stov celih.

Zavezniški pričakujejo nem-
ških protinapadov in poročila
trdijo, da feldmaršal Rommel
hiti z ojačenji na zapadno fron-
to. Tudi Nemci pošiljajo v boj
vedno več parašutarjev, katere
so urili zadnje štiri mesece na-
laže za to priliko.

Nemci trdijo, da so odbili
nov poskus zavezniškov, da bi se
izkrcali pri Calaisu, 150 milj
severno od Cherbourga. Toda
zavezniški glavni stan ne poro-
ča o kakem poskusnem izkrcan-
ju tukaj.

Res pa je, da se zavezniško
brodovje prikazuje tu in tam
ob zapadnem evropskem obrež-
ju, da so tako Nemci v dvomu,
kje bodo zavezniški izvedli novo
invazijo.

Ameriški jadralniki (letalo
brez motorja) neprestano vozi-
jo parašutarje in razne potreb-
ščine preko Rokavskega preliva
v okolici Cherbourga.

Parašutarji, ki so zavzeli mo-
stove in ceste, so se v mnogih
krajih že spojili z armado. Za-
vzeli so že tudi nekaj mest.

Polotok, na katerega koncu
leži Cherbourg, je prizorišče
glavnih bojev. Tukaj se vsipi-
ljejo kot roji kobilic nepresta-
no parašutarji.

Nemško vrhovno poveljstvo
priznava, da so zavezniški v pre-
moči in da dobivajo neprestano
nova ojačenja.

Prvo poročilo o izgubah za-
trjuje, da pogrešajo tekmo noči
in danes jutraj 12 transport-
nih letal, ki so nosila vojaštvo
in pa 12 jadralnikov. Vsako
transportno letalo lahko nese
24 vojakov s polno bojno opre-
mo, dočim nese jadralnik lahko
15 moč.

Berlinski radio priznava, da
parašutarske čete povzročajo
veliko zmešnjavo zdej za nem-
ško linijo.

Včeraj so poslali zavezniški
nad sovražnika 13,000 letal, ki
so obstreljevala nemško voja-
štvo in prometne zveze. Danes
je pa poletelo nad sovražnika
še celo več bombnikov in bojnih
letal.

Deveta ameriška zračna ar-
mada je poslala v začetku inva-
zije več kot 900 transportnih
letal in jadralnikov z voja-
štvom preko Rokavskega preli-
va na Francijo. Ta zračni vlak

je bil dolg 200 milj in vstric je
letelo po devet letal.

Berlinski radio trdi, da se je
spustilo nad Francijo od torka
jutraj že 25,000 zavezniških
parašutarjev.

Zavezniški glavni stan še ved-
no ni uradno naznanil cilja
ameriških, angleških in kanad-
skih čet. Del napadalnih čet
tvorijo ameriški rangerji in an-
gleški comandos.

Ameriška pehota je prodrla
že globoko v notranjost Franci-
je, vendar natančnega kraja
glavni stan ne omenja.

Ameriška bojna mornarica je
dodaj izgubila samo dva rušil-
ca in eno ladjico za izkrcava-
nje moštva. To je bilo prvo ju-
tro invazije.

Nemška zračna sila je začela
živahneje napadati, vendar se
še vedno ni prikazala s polno
močjo. Tudi nemške bojne
mornarice še ni bilo na izpre-
gled. Vse to znači, da nemška
komanda še vedno ni gotova,
kaj zavezniški nameravajo.

Nemci so najprej poročali,
da so se zavezniški izkrcali pri
Le Havre. To pa ni bilo res in
nemški radio je potem to po-
pravil, rekoč, da so zavezniški
tam spustili na tla našemljene
parašutarje.

Zavezniški napadajo južno od
Le Havre in Nemci priznavajo,
da je to drugo največje franco-
sko pristanišče v nevarnosti.

Nekatera poročila zatrjujejo,
da so ameriške čete že preseka-
le železniško progo Pariz-Cher-
bourg, po kateri dobivajo Nem-
ci vse potrebščine na polotok
Normandijo.

Ameriške čete prispele v zahodno Afriko

London. — Pariški radio je na-
znanjal, da je dospelo več ame-
riških čet v portugalsko zahod-
no Afriko. Te vesti pa niso po-
trjene od nikjer drugod.

Lokomotiva jo je ubila

Geneva Burrows, stara 17 let,
stanujoča na 903 E. 67. St., je
bila včeraj ubita, ko je stopila
pred lokomotivo NYC železnice
500 čevljev vzhodno od prela-
za na 72. cesti. Zaposlena je bi-
la pri Johnson & Jennings Co.,

Sodnica toži Press

Pred sodnikom Newcomb se
bo vršila obravnava proti E. W.
Scripps Co. in Louis B. Selzer-
ju, uredniku Pressa. Tožitelj-
ica je mestna sodnica Lillian
Westropp in sicer toži za \$25-
000, ker je bila v uredniškem
članku 19. avgusta, 1942 razža-
ljena, kot trdi.

24 obletnica

V petek ob 7:30 bo darovana
v cerkvi sv. Pavla maša za po-
kojnega John Jermana v spomin
24. obletnice njegove smrti.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razpisu: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00

Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3, 1878.

83 No. 134 Thur., June 8, 1944

Boj za svobodo Evrope

V torek rano jutraj so pričeli zavezniški boj za osvoboditev Evrope, ali kot pravimo: začeli so z invazijo. To je največje podvzetje, kar ga je še začela kaka armada v zgodovini sveta. Je pa tudi res, da so se zavezniški na ta zadnji udar osišču skrbno in temeljito pripravljali skoraj štiri leta. Z načrti za invazijo Evrope so začeli zavezniški že takrat, ko je bila angleška armada premagana pri Dunkirku in ko se je zdelo, da je Hitler postal gospodar Evrope.

Anglija takrat ni mogla storiti drugega kot da je branila angleško otočje pred nemškim blitzkriegom. Odločilni boji za obstoj ali propast Anglije so bili sredi septembra 1940. Nemška zračna sila je z vso močjo razbijala Anglijo, toda nemško vrhovno poveljstvo je kmalu uvidelo, da je tak način boja predrag in da so izgube večje kot pa uspehi.

Bilo je takrat, ko so Nemci faktično tudi poskušali invadirati Anglijo. Počasi so prišle v javnost vesti, kako je angleška zračna sila potopila na stotine ladij, ki so vozile nemško vojaštvo za invazijo Anglije. Nemčija je previdno molčala o tem in tudi Anglija ni dosti govorila o stvari. Toda danes vemo, da je Nemčija v naglici pripravila načrt za invazijo Anglije, ki se pa ni posrečil. In prav to je bilo v svarilo Angliji, da slabi in v naglici pripravljeni programi za invazijo ne morejo uspeti.

Zato se je začela Anglija pripravljati počasi in temeljito. Najprej je organizirala Commandos (napadalnike), ki so izvajali bliskovite napade na evropski kontinent, dobivali tam informacije o sovražni moči, razdirali nemške naprave ter povzročala, da so bile nemške garnizije neprestano na nogah.

Po japonskem napadu na Pearl Harbor 7. decembra 1941, je stopila tudi Amerika v vojno in priprave za invazijo ali osvoboditev Evrope izpod Hitlerjevega težkega jarma so se podvojile.

V januarju 1942 so se prve ameriške čete izkrcale v Severni Irski. Poslane so bile tje samo z enim namenom: da se pripravijo za invazijo na Evropo. Kmalu zatem so bile poslane druge čete iz Amerike tudi v Anglijo in nove so prihajale dana z dnem preko Atlantika. To je bil začetek konca Hitlerjevega banditstva in njemu v odgovor, ko se je ustil, da ne bo Amerika nikdar poslala svojih čet v Evropo.

V avgustu 1942 so zavezniške čete, med katerimi je bilo največ Kanadcev, izvedle napad na francosko obrežje pri Dieppe. Karkoli je bil že faktični namen tega napada, eno je pa le dokazal zavezniškom, namreč, da so nemške utrdbe na Francoskem obrežju zelo močne, morda močnejše, kot si pa mislijo.

Invadniki so se mudili ves dan na francoskem obrežju. Imeli so silne izgube. Morda bi bili zavezniški že prav takrat pričeli s splošno invazijo, če bi bile nemške utrdbe tam šibkejše. Zato so se zavezniški pripravljali naprej in začeli drezati v Hitlerja drugje.

V novembru tistega leta so se ameriške in angleške čete izkrcale v Severni Afriki. Prišle so iz Anglije in Zedinjenih držav. Načrt je bil tako fino sestavljen, da so prišle skoro vse kmalu. Pomagali so francoski domoljubi in invazija se je temeljito ter na čeli črti posrečila.

Na vročih afriških tleh je prejela mlada ameriška armada svoj ognjeni krst. Ameriški fantje so kmalu spoznali, da imajo proti sebi močnega in silno izurjenega sovražnika, ki se trmasto bori za vsako ped zemlje.

Končno je prišel mesec maj leta 1943 in zadnji Nemec je bil pregnan iz Afrike. Amerikanci, Angleži in Francozi so sijajno sodelovali ter se priučili boriti drug ob drugem.

Segli so preko Sredozemskega morja na italijanske otoke in slednjič na Sicilijo. Ta napad je prišel za osišče popolnoma nepričakovano. Sicilija se je podala v 38 dneh. Zavezniški so se pri tej invaziji mnogo naučili.

Zavezniški so imeli za to invazijo do 3,200 ladij, katere so pripravili in naložili mesece prej.

Zatem je sledila invazija Italije in na 9. septembra so se izkrkali zavezniški na obrežju pri Salerno. Bile so tukaj angleške in ameriške čete pod ameriškim generalom. Brodovje obeh velebil je vozilo vojaštvo na to obrežje ter skrbelo za dovoz potrebščin, obenem so pa pazile, da ni prišel sovražnik po morju preblizu.

Podvzetje ni bilo lahko, ker treba je bilo vsako najmanjšo stvarco dopeljati daleč po morju.

Med tem so pa zavezniški pridno nadaljevali s pripravo za invazijo ter lovili nemške podmornice po Atlantiku, da počistijo morje te nesnage. Veliki konvoji ladij z moštvom in municijo ter živežem so redno vozili v Anglijo.

Zatem so začeli z vso silo izvajati zračne napade na Nemčijo, zlasti pa na zapadno evropsko obrežje. Berlin se je začel tresti v svojih temeljih.

Anglija je bila spremenjena v pravcato vojaško taborišče z milijoni vojaštva, ogromnimi skladišči municije, živeža in drugih potrebščin. General Eisenhower je bil izbran vrhovnim poveljnikom vseh zavezniških čet, ki bodo napadle Evropo. General je napovedal, da bo konec vojne v Evropi še letos, če bo vsak storil svojo dolžnost. Roosevelt, Churchill in Stalin so določili dan za invazijo najbrže še v Teheranu lansko leto.

Nemci so začeli v mrzlični naglici seliti prebivalstvo od zapadnega obrežja. Feldmaršal Rommel je nadzoroval utrdbe na zapadnem obrežju. Vse je pričakovalo invazije. Končno je napočila zora 6. junija in zavezniški so pričeli z osvoboditvijo Evrope — pričeli so pohod proti Berlinu.

BESEDA IZ NARODA**Piknik**

Ker smo v vojnih časih in tako tudi prikrajsani na več raznih dobrinah in so pač težko dobiti eno stvar ali drugo — samo toliko in nič več. Kar človek sedaj najbolj potrebuje, da bi se ob nedeljah malo odpeljal ven iz vročih in prašnih mestnih ulic v prosto naravo, tega danes ni mogoče dobiti. Torej težave so s prevozom.

Zato pa, ker nam ni dano, da bi si šli lahko kam bolj daleč iskat hladne sence, se bomo ustavili pa malo bližje doma in se pozabavali ravno tako ali pa še bolje. Tukaj so nam tudi bolj pri roki prevoznarstva, saj je komaj dobre tri minute od mestnega "busa" ali obratno. Tako ne bo treba nikomur skrbeti, s kom bi se pripeljal na prostor piknika ali pa zopet odpeljal domov. Torej ta prostor je na vrtu Slovenskega društvenega doma na Recher Ave., v Euclidu.

Torej kogar je skrbelo glede transportacije, naj o tem kar pozabi. Iz mesta vzemite poulično St. Clair-Nottingham do konca, potem pa vzemite mestni "bus" Bliss Rd. ali 222. cesta, se peljite do 207 St. Tukaj izstopite in pojdite čez železniško progo in v treh minutah boste pri domu na vrtu ali v dvorani, kjer se boste lahko zabavali v veliki družbi društvenih članov in članic ter prijateljev in vrljudnih sorjakov Ljubljancev. Tam so tudi lepi balinarski prostori.

Cenjeno občinstvo in posebno pa članstvo bratskih društev na veselo svidenje 11. junija na prostorih Slovenskega društvenega doma v Euclidu. Vas vabi odbor.

J. J. Gabrenja, tajnik

Članom dr. Srca Jezusovega (Samostojno)

V nedeljo 11. junija ob eni uri popoldne se vrši redna seja našega društva. Vsi člani, posebno pa tisti, ki ste mogoče zaostali z asessmentom, ste prav prijazno vabljeni, da pridete na sejo ali pa vsaj pred sejo (od polne do ene ure) in poravnajte svoj zaostali asessment.

Večkrat sem vam v zadnjem času poudarjal, da nikar ne hodite na moj dom čez dan, ker ne boste opravili nič in to pa zato, ker ni nikogar doma. Ampak kljub temu, da sem to že večkrat poudaril, pa se še vedno dobe taki člani, ki se jim to ne more dopovedati. Kakor vsak sam zase ve, da je zaposlen, tako naj ve, da tudi tajnik nima časa na preostanek in mu je nemogoče, da bi čakal doma in bil članom 24 ur na dan na razpolago. Pridite na sejo in v par minutah je vse opravljeno; saj komur je nemogoče ostati pri seji, ga tudi nihče ne bo vlekkel za ušesa.

Vendar pa mislim, da bi se naše članstvo lahko v malo večjem številu udeleževalo seji. Vedno smo tam le eni in isti in vse tako izgleda, da so današnje društvene seje le še za odbor in včasih se po pomoti ustavi na seji tudi še kateri izmed članov. Večina že misli, da ima plačan asessment, pa je vse opravljeno in bi rekel, se ne zanima, ali društvo napreduje ali nazaduje.

Večkrat se tudi primeri, da pride v razpravo kakšna važna, vsega članstva tikajoča se

zadeva, a navzoč je sam odbor, ki naj potem ukrepa in nosi tudi vso odgovornost sam. Dolžnost vsakega člana, ki ga ne zadržuje bolezen ali delo, je, da se udeležuje društvenih sej in z dobrimi nasveti in priporočili pomaga k napredku društva. Vsaj tako nekako se je glasila zaobljuba vsakega, ko je pristopil in se udeležil prve seje društva. Torej, dajte vpoštevati to svojo zaobljubo vsaj parkrat na leto in pridite v nedeljo na sejo. Z bratskim pozdravom,

F. A. Turek, tajnik

V počast našim očetom

Mesec maj, ki je oblekel mater naravo v lepo belo oblacilo, je minil in že nam pripeka toplo junijsko sonce. V vsakem času pa je tudi nekaj dobre in vesele zabave. Tako nam je bila 14. maja podala mladina društev SDZ v Newburghu lep in užitek poln program v počast materam. V nedeljo 21. maja nam je poklonil naš mladinski zbor lep koncert samih lepih slovenskih pesmic, ki so nam budile sladke spomine na krasno mladost, ko smo še kot otroci veselo in brezskrbno prepevali po domačih pašnikih in tratah. Nato pa nas je zopet razveselil pevski zbor Planina, ki je 28. maja podal lep koncert v slovenski dvorani v Maple Heightsu. Z močnimi glasovi je donela naša prelepa slovenska pesem in se razlegala po hribovju naselbine. Naj jim bo vsem na tem mestu izrečena zahvala in čast za ves trud, ki ga imajo z gojenjem naše slovenske pesmi. Nam ste v ponos. Bog vas živi!

Za v nedeljo 11. junija pa se nam zopet pripravlja nekaj veselih in duševnega užitka polnih uric. Tega pa prav gotovo ne smete zamuditi, kajti kaj takega še nismo imeli v Newburghu.

Skupna društva fare sv. Lovrenca so sklenila na svoji seji, da se spodobijo, da se enkrat tudi naše očete malo počasti.

Zato so pa v ta namen pripravili prav pester program. Naši pevski zbori bodo tudi zopet nastopili z lepimi slovenskimi pesmicami, da razvesele naše očete. Mladi čarovniški umetnik Bernard Seme, pa nam bo pokazal svojo čarovniško umetnost, kar bo gotovo vsakega zanimalo. Po programu pa se bo lahko tudi vsakdo zavrtel ob zvokih veselih poskočnic v zgornji dvorani, v spodnji dvorani pa bo pripravljeno pravo slovensko okrepčilo.

Pravijo, da bo pripravljen prav okusen prigrizek, kar bo lahko zalili s hladno pijačo. Tu bomo v veseli družbi čestitali našim očetom in jim želeli še mnogo srečnih in veselih dni življenja.

Torej le pridite in pridružite se nam ter pozabite vsaj za nekaj uric vse križe in težave, katere nas more v vedno večji meri. V nedeljo pa žene povabite svoje močičke in jih pripeljite v Slovenski narodni dom na 80. cesti, predvsem pa sinovi in hčere povabite svojega očeta na to zabavo, da se bo malo razvedril in ohladil silne vročine, ki ga vsak dan teži v tovarni. Prepričana sem, da če ga boste prav lepo nagovorili, pa bo rad šel z vami. Torej le pridite v nedeljo v naš dom in tam se bomo pa še kaj več pogovorili v veseli družbi pri pogrnjeni mizi, da bomo res vsi židane volje.

Mrs. Apolonija Kic

Govor McNutt-a

Predsednik Odbora za vojno delavstvo, Paul McNutt, je dejal da je sedanja ameriška vojna produkcija rezultat sodelovanja med upravljavstvom in delavstvom in daleko presega najbolj optimistične upe za najhitrejšo produkcijo.

Ko je govoril v Central College, Fayette, Mo., v četrtek 25. maja, je McNutt dejal: "... Prva karakteristika vzgoje v demokraciji je, da poudarja človeške vrednosti. Je svobodna v smislu, da pravilna može in žene za svobodo. Je na nasprotnem polu, lažjive vzgoje, ki jo rabijo diktatorji, da zakrijejo obzorje človeškega uma.

"... Postavili smo si skoro nedosegljive gole, in kovali vojno orožje s tako brzino, da smo presenetili svet. Nobena država ni prestavila na vojno produkcijo v tako kratkem času. V rekordnem času smo dobavljali ladje, zrakoplove, tanke in puške. Njih proizvod se bo nadaljeval zato, da bodo na pravem mestu ob pravem času. Mi moramo iti naprej z istim pogumom in sodelovanjem po vojni. Za vsakega, ki bo delo potrebno in, ki bo hotel delati, bo dela dovolj.

"Mi se moramo obrniti preč od napačnega mišljenja, da je potrebno imeti več milijonov nezaposlenih. Velika številka nepotrebno nezaposlenih mož in žena upliva na gospodarsko dobrobit nas vseh. To pomeni neuporabljen odvisnik. Kar je še bolj važno, ti ljudje postanejo nezadovoljni državljani. Postavljeno bolj konkretno, to pomeni slabo hranjene otroke, slabo oblečene, in slabo stanujoče družine. Mi ne smemo nikdar pozabiti, da je vzpostava Hitlerja bila mogoča zaradi velike množice nezaposlenih v Nemčiji. Mi ne moremo vzdržavati "malo nezaposlenosti." Nezaposlenost je kakor plaz. Zbirja se v relaciji z zmoglostjo strojev producirati dobrine hitreje nego morejo biti porabljene.

"Velikanska naloga produkciranja vojnega materiala je bila dosežena skozi sodelovanje upravljavstva in delavstva. Rezultat tega je bil, da smo lahko odpravili velikanske vojne naloge na prostovoljni podlagi. Vojna produkcija je daleč preseгла najbolj optimistične upe v naglici.

To je bilo storjeno med časom, ko smo mobilizirali največjo armado v zgodovini te dežele. Naloga prehrane naroda, in do neke mere naših zaveznikov, je bila dosežena zaradi združenega napora našega farmarskega prebivalstva. Isto sodelovanje po vojni lahko doseže čudeže v produkciji za mirne čase in v zaposlenosti.

"Če uporabimo našo večnost, našo voljo, našo odločnost, mi lahko garantiramo vsakemu možu, ženi, in otroku najvišji življenjski standard, kar jih je svet poznal. Mi imamo tehnično, znanstveno zmoglost, in pa naravne vire za dostojno in dobro življenje. Mi smo ohranili demokratične lastnosti naroda med to vojno pravico do demokratične vzgoje, pravico kritiziranja in odločevanja o političnih smernicah in administracijo skozi svobodno asociacijo. Mi smo obdržali svobodni tisk. Mi smo obdržali svobodo debate. Mi smo občevali pravico čaščenja. Vse to tvori temelj našega demokratičnega življenja. Mi se zavedamo družabnih težkoč, ki preizkušajo naš narodni značaj. Nekaj jih je globoko ukoreninjenih. Ti predstavljajo nevarne vrtnice v reki življenja našega naroda. Lahko nas bi povlekli v vrtnice sovraštva, netolerantstva, prevare, in sebičnosti. Mi ne moremo ohraniti demokracije,

če bodo te težkoče večje, kot pa naša moralna volja.

Domača fronta**Mnogo mladih prostovoljcev se vežba za trgovsko mornarico**

Uprava za pomorski promet je poročala, da so je v zadnjih dnevih priglasiilo v Pomorski urad za vpisovanje Združenih držav v 40 velikih mestih več nego 7,000 mladih mož med 16 in 17 in pol letom za vežbanje v pomorski službi združenih držav. Okoli 600-tim mladeničem, ki spadajo v to starostno skupino in so bili sprejeti, je bilo naročeno naj se nemudoma prijavijo na stanice za vežbanje pomorske službe Združenih držav.

Uradniki WSA so dejali, da odkar se je vojna pričela je bilo to največje število priglasiilcev in je presegalo število vseh prejšnjih prijavi, če računamo za podobno dobo. Ker so pred kratkim znižali starost za sprejem trgovskih pomorskih vežbancev so se mnogi priglasienci prikazali s svojimi starši, katerih privolitev je potrebna za sprejem.

Pri WSA so dejali, da je sprejem mladih mož v trgovsko mornarico staršev navada. Že leta so Velika Britanija, Norveška, Danska, Francija in Švedska gojile šole za kadete trgovske mornarice, ki so pripravljale mladeniče za življenje na morju, in so dajale tem deželanom izvežbane in sposobne pomorščake.

Javnost bo imela priliko videti tri vojne filme

Trije 16 mm vojni filmi iz Vojnega oddelka, ki so bili do sedaj zadržani, bodo sedaj dani na razpolago javnosti začetkom 1. junija skozi občinske organizacije, ki se zato zanimajo, da bi jih kazali med kampanjo tega vojnega posojila, ki se vrši od 12. junija do 8. julija. Film "Poročilo od obrežja," ki je nakratko invazija Italije pri Anziju; "Poročilo iz vojnega letalstva," ki kaže napad osme zračne sile v zasedeni Franciji ter Nemčiji in pa peto zračno silo v akciji pri Port Moresby v Novi Gvineji, in pa "Kaj tvori bitko," ki kaže načrte in izvedbo invazije v Marshall otoke z združenimi udarnimi močmi na zemlji, z morja, in iz zraka.

Urad za vojna obvestila je danes dejal, da so ti filmi lahko prišli v javnost zaradi sodelovanja Vojnega in Finančnega oddelka. Okrajne družbe, ki hočejo dobiti te filme, da jih bo javnost videla, morajo stopiti v stiko z najbližjo 16 mm filmsko knjižnico ali pa z okrajnim odborom Vojnih financ blagajništva Združenih držav. Film bomo med kampanjo petega vojnega posojila dobavljali zastoj.

25 NAGRAD!**Pri fari sv. Vida****bodo jutri večer dali****25 NAGRAD!****Prva bo \$25,****23 po \$10,****zadnja pa \$50****\$25 vojni bond pa kot****nagrado pri vratih****pri prireditvi, ki jih****prirreajo ob pelkih****pod cerkvijo****ob 8:30 zvečer****Pridite in pripeljite****prijatelje!****Če verjamele al' pa ne**

Ko je navdušen pevec Father Jager malce podvomil, da bi se spravilo iz naših grl kaj drugega kot kaka pokvarjena in šepetava "Čez tri gore, čez tri vode ...", je intoniral France našo himno: "Ko bi jaz vedela, ki je moj ljubi ...", in reči je treba, da so naši ubrani glasbeniki v treniranih uspeših glaslanega pevovodje, g. Jagera, odobravanje. Najprej smo zapeli sami mi trije polstvarni Prijazno poslušalstvo nas nagradilo s toplim aplavzom, poklicalo na ponoven nastop. Mi smo radi ubogali, menec, bomo prišli jako poceni skozi bomo milim gostom postregli samo s petjem, ki je poceni. Z nebeško lepim petjem jih bomo vsaj zmotili, da ne bo prišla na misel kaka pregrešna želja po telesnih dobrinah, ki jih itak nismo imeli kempji.

Ko smo našo priljubljen himno nekajkrat ponovili, so pritisnili z nami tudi g. Jager, pa na Jože Lekšan, ki ima dobre glasove, čeprav vsak na svojem koncu; gospod poje v sok tenor, Jože je pa bolj v tleh. Pa smo jo kar dobro zvali, da se reče.

Tako smo se prav dobro izli, ki je sredi vsesplosne domoljivosti treščil med nas naš gazda Leo. Po njegovem nem izrazu na obrazu sodeč, moral srečati na poti v kem samega bogasvararja, ker se je ko huda ura in rivec vsej priliki še ni bil končal. Prav nič se ne spominjam, bi nas bil pozdravil pri vstopu. Se reče, saj koncem konca tudi potrebno ni bilo, saj prišel v svojo hišo, dočim mi viseli na njegovi milosti.

Barbertonski gostje so nekoliko začuden nad tem, gospod župnik me je natiho vprašal: "Kaj pa je Kustliha da se tako grdo drži?"

Tudi jaz sem šepetaje odgovoril: "Najbrže ga bolijo znojke."

Leo je hodil sem in tje kempji. Nič ni rekel in ves zolž je izlil na svojo cigareto je močno trpela, kot je bilo deti. Prav lahko bi jo bil rabil za muhovnik ali pa čisto omelo, razcefrana kot je bila. Toda klub svoj strahotni bi volji Leo vseeno ni pozabil svoje dolžnosti hišnega gospodarja. Izginil je namreč v hinja in kmalu prinesel krožniku nekaj lepih kosov čene piške. Pogledal sem v pogledal sem Franceta in v hju opazil, kako so se jima stežaj odprla usta samega strahu. Uganil sem njemu strahu ne misli v srecih, češ: oho, je bilo pa to, da je ušlo na zobem?

"Prosimo, izvolite," je vtil Leo ponudil robo Barbertonom in krožnik previdno postavil pred nje in v tako razdalji da bi morali mi trije okrog se, če bi hoteli izvesti kako stegljivo invazijo na piške. Skrajneje so bile velike, toda pravi možaki smo se potajaj se zadovoljili samo s potajajem slin in z obupno željo v srecih, da bi se naši Barbertanci branili, ali pa če bi se po slučajnem naključju zalela kaka kost.

Res so se ponižni Barbertanci na vso moč branili in se je najbrže opazil naš oboroženi ki so ob sladkem pričakovanju močno žareli, zato je vse kmalo zelo lepo zavil v papir in jih Mrs. Lekshan s prijazno pombo: "Kar spravite, bomo pa spotoma domov malo odnesli, saj mi smo se že itak prilejli jedli pišk."

Franceta je pri teh besedah oblihl smrten pot, Jim se je veliko težavo premagal, da nekaj rekel, jaz sem pa se enkrat in zadnjič pogledal le rumene kose, ki so se mi kmalo skrili v papir in si misli: ka, današnji svet ne pozna več benega usmiljenja več."

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"Za tisti prostor vedo oni trije ljudje od mirovnega sodnika Sir Edward, prostor je ravno isti, katerega sem vam pokazal, in sami ste se prepričali, da je tam skala odtrgana," omeni Freddy Becker, "videti je, kakor da bi ležalo na dnu prepada človeško truplo, kadar posije solnce preko skanlatih odprtih. Sedaj nam drugega ne preostaja kakor, napraviti priprave, da pride-mo na dno."

"In če je pri tem tudi moja smrt, od nje moram!" reče Edward.

"Ne delajte si upanja Sir Edward, to je nemogoče, in ako ste še tako srčni, in ako obljubite tako veliko nagrado, da bi presegala vaše bogastvo, bi to še vseeno ne zadostovalo, — so pač meje za ljudi, katere ni mogoče prekoračiti. Verjemite mi, da sem zadnjih par dni vse poizkusil, toda vse je bilo zaman, in tudi vi se bode morali udati tej usodi, da ni ustopa v ta prepad živi človeški duši. Tudi so vas zagotovili ljudje od mirovnega sodnika Jeffersona, da je Sir Jozua Wilson, vaš bratranec otoka odnesel v varnost. Vi mislite tudi, da je hotel Jozua samo otroka na Wilson-Castle v varnost spraviti, — in da je Mrs. Elizabeta njegove nakane spoznala. Jaz nečem tega odločiti. Gotovo je samo to, da je Elizabeta našla smrt v ti globočini."

"Jaz obstanem pri tem, da dolí nekaj leži," pritruje Foks!

"Vendar bi se dalo kak pri-pomoček narediti, da bi se prišlo v globočino," reče Edward trenutoma, "in jaz sem se odločil, ta zadnji poizkus napraviti! Vi ste rekli Mr. Becker, da se nahaja pred prepado velikanska skala, katera zabranjuje uhod, do skale zamorem priti. Če mi to skalo razstrelimo, si napravimo na ta način pot v prepad!"

"Da, Sir Edward, da!" reče Freddy Becker, "nekaj časa se gre lahko nizdol, toda hitro se pride do zapreke, katera ne dovoli dalje. Poizkusimo skalo odstraniti, katera nam stoji v napotju, potem se nam mogoče posreči priti do dna."

Tudi drugi možje so s tem nasvetom zadovoljni.

"Da, skala zapira uhod," pripomni Bill Burr, "do skale se zamore priti, in dalje ne."

"Kateri izmed vas hoče hitro v Wilson City odjezditi k škribniku?" vpraša Edward, ponesel bi mu povelje, takoj dva najboljša rudokopa s potrebnim orodjem in smodnikos sem poslati. Velja zapreko odstraniti, — skala se mora razstreliti in na ta način bomo pridobili pot, da se bode zamoglo dalje v globočino."

Možje so se zamislili.

"Jaz plačam dotičnemu, kateremu se posreči kakor hitro je mogoče pojezditi na Wilson City, in delavce sem pripeljal, petdeset dolarjev," zavpije Edward.

"Jaz jezdim Mylord!" reče nato Jim poželjivo.

"Jaz jezdim s teboj, dva je boljše kakor-samo eden," pristavi Foks.

"Dobro! Odjezdita! Požurita se! Mi ostanemo, tukaj, in vas pričakujemo z rudarji," reče Edward, "ako pridete hitro nazaj, dobita obljubljeno plačilo in še kaj več."

Jim in Foks sta odšla k konjem. Bila je težka naloga, tako daleč nazaj jezdit v Wil-

son-Castle, toda mastna nagrada jih je tirala bolj in bolj.

Oba moža se vržeta z največjo naglico na konje in v divjem diru odjezdita, drugi pa so ostali pri Edwardu v gorovju. Bill Burr in Lionel nista hotela dalje čakati, ampak sta se odpravila na pot proti Humboldt-koloniji, toda Freddy Becker jima reče, da bode počakal toliko časa, da pridejo rudarji. Potem pa pride tudi on za njima, ko se enkrat najde nesrečnica.

Nevoljno prikimata oba moža, katera sta imela svoje žene v bližini na varnem prostoru, in se odločita, da tudi ostane-ta.

Sedaj so pričeli preiskovati, na katerem prostoru bi se dalo najbolj hitro in varno priti do prepada in posrečilo se jim je najti neko ožino skozi katero so zamogli precej daleč v globočino.

Edward se je prepričal pod vodstvom Freddyja, da je samo na tem kraju mogoče nizdol priti. Toda tudi tukaj je bilo jako nevarno plezati v ta grozoviti prepad, ali Edward ni na to nevarnost niti mislil.

Pričeli so se plaziti po skalovju nizdol, toda kmalu so našli na odpor skalovja in niso mogli dalje. Sprevideli so, da morajo počakati, da pride pomoč s smodnikom.

Z nepopisno nepotrpežljivostjo je Edward pričakoval svoje odposlane ljudi da mu prinesejo zaželeno orodje.

Šele čez nekoliko dni dospelo z vozom v gorovje k Edwardu in drugim možem, kateri so jih z glasnim pozdravom sprejeli.

Oba izurjena delavca, katera sta vse potrebno orodje s sabo pripeljala, sta bila sedaj peljana na prostor in vsi drugi so jima pomagali potrebno orodje odnašati.

Edward pleza z njimi nizdol, in zapreka katera je sinu Mr. Wilsona tako veliko preglavice delala, se dozdeva tem dvema delavcema precej manjša.

Dospeli so sedaj do velikanske skale, katera je delala vso zapreko, in so takoj pričeli z vrtanjem.

To je bilo težko in počasno delo, vendar pa so v nekaj

dneh že razstrelili prvo ožino.

Uspeh je bil precej velik, veliki kosi skale so se odvalili, vendar pa se še ni dalo skozi, in morali so nadaljevati s tem napornim delom.

Ko so v drugi nabasali s smodnikom skalo, je nastala grozna eksplozija, in ko so se čez nekoliko časa ljudje približali skali, zadoni gromovit zmagovalni glas preko gorovja.

Tudi Edward priteče poleg, napravila se je precej velika razpoklina skozi katero se je dalo preplaziti po trebuhu zopet globokeje v prepad.

Sedaj se mora odločiti — in Edward je z neizrekljivo nepotrpežljivostjo pričakoval uresničenja. Sedaj velja, mr-tvo Elizabeto najiti in jo strgati ti grozni globočini in jo na Wilson Castle prepeljati.

Padeč v globočino
Obrnimo se zopet nazaj v trenutek, v katerem se je skozi meglo, ki je pokrivala gor-ske vrhove slišal krič, katerega so čuli ti trije možje od mirovnega sodnika Jeffersona.

Elizabeta je zakričala ko je bila zgrabljena od zlobne roke in vlečena s silo na rob prepada, medtem pa se neka omajana skala odtrga in pade v globočino.

Nato jo zapusti zavest. Ona ne čuti več, kaj se z njo godi. Njena obleka se zapne po naključju na neko vejo iz skalovja rastočega drevesa, in ta obdrži za trenutek ta strašni padeč Elizabetin nizdol, ter ga nekoliko olajša.

Toda slaba veja se zlomi — počasi se prične kriviti pod njo visečo težo, prasketaje se zlomi in sedaj pade Elizabeta dalje v z meglo napolnjeno globočino.

Spodaj v prepadu pa je rastlo vsakovrstno grmovje, zelišče in visoki gosti mah, in to je olajšalo nesrečni padeč, ko je priletela na dno. Toda vseeno se je tako pretresla na vsemu životu, da je obležala kot mrtva, globoko v grmovje

Doe poti

HRANITI DENAR:

Kupite več vojnih bondov in znank.

Vložite nekaj na banko vsak plačilni dan—tukaj na

Society for Savings

127 Public Square

Frank Moss, left, and Arthur Albee, right, are filling the speed reducer of a propeller power unit with low temperature lubricating oil at the Propeller Plant of the Curtiss-Wright Corp., in Caldwell, N. J. This oil contains stearic acid, which is derived from Indiana hickory fat.

in mah zarita.

Vlažna megla jo objame in to je bilo za njo največja sreča, da sta ji mokra trava in mah hladila pretreseno glavo. Okrog in okrog nje se je iz te globine spenjalo samo sivo skalovje proti nebesnemu svodu, tako da je padal v to globočino žarek solnce samo semtertja. Noben glas se ni slišal od zgoraj nizdol, noben glas se ne čuje spodaj na okrog; globočina, strašna globočina in zapuščena vlada krog nje.

Megla se je nekoliko razgubila, toda tako svetlo ni bilo spodaj na dnu kot zgoraj, ker viseče skalovje je zabranjevalo dostop solnčnim žarkom v globočino.

Ko bi se tudi Elizabeta s roka.

svoje smrtni nezvesti prebuda, bi bila vseeno zgubljena tukaj doli v ti zapuščeni globočini, ker ni bilo nikakor mogoče iz nje priti—tu mimo tudi ni prišel noben človek, popotnik, sel, ali kaki lovec. V prejšnjih časih so še tuintam v gorovju prebivali Indijanci in lovili zverino, sedaj so se pa še ti umaknili pred kulturo in malokedaj se še naleti na kakega bakrenca, ker umaknili so se pred sovražnostmi belopoltega ljudstva.

Ura za uro poteka, približa se že večer, in kmalu nato objame nočna tmina vso okolico, toda Elizabeta še vedno leži brez pomoči v nezvesti in brez njenega ljubljeneza otolmačiti, ker njen duh je bil

In ta grozna tema tukaj doli je bila nekaj strašnega. Vse se je poigralo s svojim divjem tuljenjem preko prepada, in veliki nočni ptici so kralili nočni mir.

Ko je pričela jutranja zarja razgrinjati svoja čarobna krila, se je pričelo v Elizabeti zopet vzbujati življenje. Motne oči so se pričele počasi odpirati in dozdevalo se ji je, da vidi svetlobo. Ganiti se ni mogla popolnoma nič, ker celo njeno telo ji je bilo kakor prikovano na dno prepada. Bila je še vedno v omotici, in ta slabi znak tlečega življenja v nji, je grozil vsak čas ugasniti.

Tudi kaj se je zgodilo z njo, in kje se nahaja si ni mogla tolmčiti, ker njen duh je bil

še mračen in nesposoben stvar pravilno prevdajati. Domnevalo se ji je, da haja neka senca, neka postavba čez grmovje in tla k nji, in postoji nekoliko nepremično pri njej — so to sanje, vročica, kar je raztolmačiti natančno.

Sedaj pristopi senca k nji in jo premotruje — so vo mora biti to človek, malo podoben mu je vendar je bil mali mož, mi? Ali je bila to samo zija še omračenega duha?

Sedaj se skloni ta postre preko nezvestne.

Nekoliko trenutkov pred (Dalje prihodnji)

THE CLEVELAND ELECTRIC ILLUMINATING COMPANY

Našim odjemalcem

Naša dolžnost je, da vam damo najboljšo električno postrežbo po najnižjih mogočih cenah.

The Illuminating Company je na tem delu že 52 let.

Vi veste iz izkušnje, da se lahko zanesete na Illuminating postrežbo, v miru ali vojni.

Mnogo izmed vas se tudi spominja, da je družba mnogokrat znižala cene na svoj lasten nagib.

Danes vas zalagamo z elektriko po najnižji ceni elektrike v zgodovini, računano povprečno edinico.

Povprečna cena elektriki, ki jo dajemo našim rezidenčnim odjemalcem se je znižavala vsako leto zadnjih 52 let in se še vedno niža. Naš program za cene je bil tako narejen.

Sedanje cene so bile narejene 7. julija 1940, 17 mesecev pred Pearl Harborjem. So veliko nižje kot prejšnje cene.

Odkar so stopile v veljavo sedanje cene, je družba dodala veliko izboljšav v svojih elektrarnah in drugih pripomočkih, kar nas je stalo mnogo milijonov dolarjev, da proizvajamo elektriko za vojno produkcijo.

Ker uporabljajo električno silo večina vojne industrije, so se naši dohodki izdatno povečali. Toda naši stroški—vključno premog, delo, davki in stotine drugih predmetov—so se višali hitreje kot dohodki.

Letni dohodki družbe so se nižali vsako leto od 1940, ko so stopile nižje cene elektriki v veljavo. Zaslužki za 1943 so bili najmanjši v devetih letih.

To je bilo neizogibno, ker so se zvišale cene skoro vsemu razen elektriki. V štirih letih so se ZVIŠALE cene življenjskim potrebščinam za okrog 2 odstotkov, 7 toda povprečna cena elektriki našim rezidenčnim odjemalcem se je ZNIŽALA 13 odstotkov.

Po sedanjih cenah in prevladajočih razmerah družba ni zaslužila in ne more zaslužiti poštenih dohodkov—to se pravi, pošten zaslužek za lastnino, ki vam daje postrežbo.

Izdatki se hitreje višajo kot dohodki. Družba sodi, da bo imela v letu 1944 najmanjši zaslužek v zadnjih 10 letih.

Izgledi po tem letu so pa najbolj negotovi. Nihče ne ve, kako dolgo bo trajala vojna, za koliko se bodo stroški zvišali, kako dolgo bo vzelo po zmagi, da se nadomesti vojno produkcijo z mirovnim delom.

Toda gotovi pa smo, da v času spremembe od vojne na mirovno produkcijo, bodo dohodki te družbe od industrijskih odjemalcev izdatno znižani.

Kljub tem faktom pa je clevelandska mestna zbornica 22. maja sprejela dveletno ordinanco za največje znižanje cen, ki so bile še v zgodovini te družbe.

Družba te ordinance ne more sprejeti ter bo radi tega apelirala na Ohijsko komisijo za javne utilitete.

Ako bi naša dežela ne bila v vojni, bi bili upravičeni, da bi zahtevali celo zvišanje cen.

Toda, da preprečimo drage nesporazume v tem času, ko morajo biti vse energije spojene za našimi bojnimi silami, smo mi pri volji nadaljevati z sedanjimi cenami še za eno leto.

Vam vdani

Arthur S. G. G. G.
predsednik.

THE CLEVELAND ELECTRIC ILLUMINATING COMPANY